

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 9C/97/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913207733
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7913207733.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Evou Vargovou v právnej veci žalobkyne: N. O., nar.XX.X.XXXX, bytom R.Á. XX/XX, XXX XX Z. R. proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa a.s., Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31690904, práv.zast. Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., so sídlom Užhorodská 21, Košice, IČO: 47231785 za účasti Občianskeho združenia Ochrana spotrebiteľom a vlastníkom bytov Škultétyho 3, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO:42249708 na strane žalobkyne o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

- I. Súd zrušuje rozsudok Arbitrážneho súdu v Košiciach so sídlom na Alžbetinej č.41 v Košiciach sp.zn. 2C/2604/2012 zo dňa 19.1.2012 v plnom rozsahu.
- II. Súd nevyhovuje žiadosti o odklad vykonateľnosti rozsudku Arbitrážneho súdu v Košiciach zo dňa 19.1.2012 sp.zn. 2C/2604/2012 do právoplatnosti skončenia veci vedenej na OS Trebišov pod sp.zn. 9C/97/2013.
- III. Žaloba o úhradu finančného zadosťučinenia sa zamietá.
- IV. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.
- V. Súd nepriznáva náhradu trov konania Občianskemu združeniu Ochrana spotrebiteľom a vlastníkom bytov, Škultétyho 3, Košice, IČO:42249708.
- VI. Žalovaný je povinný uhradiť štátu na účet Okresného súdu Trebišov súdny poplatok zo žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v sume 331,50 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice zo dňa 19.1.2012 sp.zn. 2C/2604/2012 podľa ust. §40 ods. 1 písm. c/ g/ j/ v spojitosti s ust. § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Žalobu odôvodnila tým, že Arbitrážny súd Košice nemal právomoc na konanie a rozhodovanie o návrhu žalovaného, pretože rozhodcovská doložka, na základe ktorej mala byť právomoc Arbitrážneho súdu Košice založená, je neplatná. Poukázala na to, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ako taká je neplatná, čím došlo k porušeniu jej práv ako spotrebiteľky. Na základe tejto doložky došlo k vydaniu rozsudku rozhodcovského súdu, aj keď k tomu nemalo dôjsť, pretože rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá a právomoc rozhodcovského súdu nebola daná. Poukázala na to, že súdy svojou judikatúrou už ustálili, že rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné a to pre hrubý rozpor s dobrými mravmi. Ďalej uviedla, že pred rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní išlo o tzv. skrátené konanie podľa rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu, ktoré bolo v jej neprospech (1/3 lehoty v porovnaní s lehotou podľa §172 O.s.p.) a spôsobilo toto konanie hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov rozhodcovského konania. Zároveň žiadala aj o odklad vykonateľnosti predmetného rozsudku a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 54,22 Eur, lebo práve v takejto výške sa žalovaný chcel na jej úkor obohatiť.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Podľa žalovaného žaloba je neurčitá a nepreskúmateľná, lebo v petite sa neuvádza konkrétny zákonný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Poukázal na 19 odôvodnenie smernice 93/13 EHS, ktoré nebolo prevzaté do právneho poriadku SR a domáhal sa jeho priameho účinku na predmetný prípad. Podľa neho v danom prípade neboli porušené žiadne predpisy na ochranu spotrebiteľa, aj keby sa toto odôvodnenie smernice nevzťahovalo na predmetný poisťný vzťah, lebo rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná, nakoľko žalobkyňa mohla túto podmienku z poisťného vzťahu vylúčiť nepodpísaním osobitného dojednania. Ďalej poukázal na to, že nemožno rozhodcovskú doložku považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže vo veci bolo rozhodnuté na základe zákona o rozhodcovskom konaní. Ďalej poukázal aj na záznam o potrebách a požiadavkách klienta, v ktorom je uvedené, že žalobkyni boli poskytnuté odborné informácie a žiadne ďalšie vysvetlenia, dojednania nežiadala. Žalovaný má za to, že v rozhodcovskom konaní nebola porušená zásada rovnosti účastníkov. Žalovaný v poslednom písomnom podaní zo dňa 1.12.2016 poukázal na to, že vzhľadom na zmenu právnej úpravy, ku ktorej došlo po 1. januári 2015 a ktorá sa na tento prípad vzťahuje od 1.4.2015, nakoľko žalovaný do 31.3.2015 nepodal návrh na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku, ktorý žalobkyňa žiada zrušiť v tomto konaní, v súlade s ust. §243d EP stratil predmetný rozhodcovský rozsudok záväznosť. Strata záväznosti zo zákona podľa §243d EP je de iure aj do facto zrušením rozhodcovského rozsudku. Bez záväznosti nemožno hovoriť ani o právoplatnosti ani o vykonateľnosti, nakoľko jedine záväznosť je takou základnou vlastnosťou rozhodnutia, ktorá ho činí rozhodnutím, čo môže byť preskúmané v súdnom konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Akékoľvek úvahy o právoplatnosti, vykonateľnosti, či dokonca o právnom záujme na určení sú v tomto prípade irelevantné. Bez záväznosti neexistuje rozhodcovský rozsudok spôsobilý súdneho prieskumu či zrušenia a neexistuje ani predmet tohto konania. Súd je v tomto prípade povinný žalobu zamietnuť, ak žalobkyňa nevezme návrh späť. Čo sa týka finančného zadostučinenia žalovaný poukázal na to, že v tomto konaní žalobkyňa nemôže uplatniť nárok na primerané finančné zadostučinenie, lebo konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku je zákonom stanovený procesný prostriedok, ktorý má jediný účel, a to preskúmanie či boli splnené zákonné podmienky.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, podaniami a vyjadreniami žalovaného, listinnými dôkazmi, obsahom spisu Arbitrážneho súdu Košice sp.zn. 2C/2604/2012 a zistil tento skutkový stav veci:

4. V konaní bolo zistené, že dňa 4.1.2012 podal žalovaný na Arbitrážny súd Košice návrh na začatie konania, na základe ktorého žiadal, aby Arbitrážny súd Košice rozhodol o jeho pohľadávke voči žalobkyni, ktorá pozostáva z nezaplatenej pohľadávky 54,22 Eur. Zároveň žiadal, aby súd uložil žalobkyni povinnosť uhradiť aj trovy konania.

5. Arbitrážny súd Košice bez nariadenia pojednávania dňa 19.1.2012 rozhodol rozhodcovským rozsudkom sp.zn. 2C/2604/2012 tak, že uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť pre žalovaného sumu 54,22 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,-Eur do 5 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku. Tento rozhodcovský rozsudok bol doručený žalobkyni dňa 15.4.2013.

6. Tieto skutočnosti súd zistil zo spisu Arbitrážneho súdu Košice sp.zn. 2C/2604/2012.

7. Žalobkyňa v zákonnej 30 dňovej lehote dňa 15.5.2013 podala žalobu proti žalovanému, ktorou žiadala, aby súd predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil z dôvodov vyššie uvedených. Skutočnosť, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote, bola preukázaná v odvolacom konaní, čo vyplýva z uznesenia KS Košice zo dňa 17.12.2015 č.k. 5Co/793/2014-245.

8. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný uplatnil svoj nárok na rozhodcovskom súde ako nárok z poisťnej zmluvy, uzavretej medzi stranami sporu. Ide o poisťnú zmluvu zo dňa 18.6.2007 č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom poisťnej zmluvy bolo životné poistenie. Rovnako nebolo sporné medzi stranami sporu, že k zmluve boli pripojené všeobecné poisťné podmienky a ani to, že obsah týchto poisťných podmienok potvrdila žalobkyňa vlastnoručným podpisom dňa 18.6.2007. Súčasťou všeobecných poisťných podmienok boli aj osobitné zmluvné dojednania vyššie uvedenej poisťnej zmluvy.

V bode 2 osobitných zmluvných dojednaní č.XX/XXXX k poisťnej zmluve č.XXXXXXXXXXX sa uvádza, že „ poisťník /poistený/ a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojím podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti, podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku“. Aj toto osobitné zmluvné dojednanie je opatrené podpisom žalobkyne, ako aj osoby konajúcej za žalovaného.

9.Podľa ust. §40 ods.1 písm. j/ zák.č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase podania žaloby, účastník rozhodcovského konania sa mohol žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

10.Podľa ust. §3 ods.1 citovaného zákona, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetko alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

11.Podľa ust. §4 ods.1 citovaného zákona, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky k zmluve.

12.Podľa ust. §5 ods.2 citovaného zákona, ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy.

13.Podľa ust. §4 ods.8 zák.č.250/2007 Z.z. na ochranu spotrebiteľa predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konanie v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

14.Podľa ust. §52 ods.1 Občianskeho zákonníka /ďalej len „OZ“/ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15.Podľa ust. §53 ods.4 písm.r/ OZ v znení účinnom v čase uzatvárania rozhodcovskej doložky za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

16.Podľa ust. §53 ods.5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17.Toto konanie bolo začaté za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku.

18.Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku /ďalej len „CSP“/ ak nie je ustanovené inak, platí Civilný sporový poriadok aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti, teda pred 1.7.2016.

19.Podľa § 470 ods. 2 prvá veta CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP zostávajú zachované.

20.Dňa 1.1.2015 nadobudol účinnosť zákon č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v §73 ods.1,3 (prechodné ustanovenia) stanovil, že ak nie je ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1.1.2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1.1.2015, zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva uzatvorená pred 1.1.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzatvorenia. Z uvedeného preto vyplýva, že konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku neskončené do

31.12.2014 sa nedokončia podľa zákona č.244/2002 Z.z., ale sa dokončia podľa nového špeciálneho zákona č.335/2014 Z.z. a iba rozhodcovskú zmluvu bude súd posudzovať podľa predpisov účinných v čase jej uzavretia.

21.Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení súd zrušil vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok potom, čo zistil, že podľa rozhodcovskej doložky, uzavretej medzi stranami sporu dňa 18.6.2007, o nárokoch žalobkyne, vyplývajúcej z vyššie uvedenej poisťovnej zmluvy, môže výlučne rozhodovať iba rozhodcovský súd. Takto formulovaný text rozhodcovskej doložky z 18.6.2007 nie je medzi stranami sporu sporný. Vzhľadom na ust. §53 ods.4 písm.r/ a §53 ods.5 OZ dohoda rozhodcovskej doložky je neplatná, pretože sa v nej uvádza, že spory s dodávateľom, vyplývajúce z poisťovnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu, je oprávnený riešiť výlučne rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní. V prípade neprijateľných podmienok ide stále o porušenie všeobecne právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, a preto u žalobkyne bol daný dôvod na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

22.Dohoda o rozhodcovskej doložke je neplatným právnym úkonom, pretože odporuje zákonu, teda ust. §53 ods.4 písm.r/ OZ, ide o absolútnu neplatnosť dohody o rozhodcovskej doložke, a preto súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou neplatnosti právneho úkonu tak, ako ho určí strana. Z uvedeného dôvodu súd bol toho názoru, že je tu dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku, pretože rozhodcovský súd porušil všeobecne záväzný predpis na ochranu spotrebiteľa, ktorým je práve ust. §53 OZ. Toto vyplýva aj z poznámky pod čiarou ako odkaz č.13 a práve na §53 OZ.

23.Pokiaľ žalovaný žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že žaloba je neurčitá, nezrozumiteľná a nepreskúmateľná, lebo v petite nie je uvedené zákonné ustanovenie, podľa ktorého sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, tak podľa názoru súdu takéto tvrdenie žalovaného je iba účelovou obranou, pretože žalobkyňa v žalobe uviedla dôvody a konkrétne ustanovenia zákona, podľa ktorých sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, teda jej návrh je určitý, zrozumiteľný a preskúmateľný. Rovnako ostatné dôvody, uvádzané žalovaným súd považuje za neopodstatnené a právne bezvýznamné vzhľadom k tomu, že v danom prípade poisťovná zmluva, ktorá bola uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľská zmluva a dohoda o rozhodcovskej doložke je absolútno neplatným právnym úkonom, pretože odporuje zákonu a je v rozpore aj s dobrými mravmi. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by obsah rozhodcovskej doložky bol v súlade so zákonom, s ust. § 53 ods. 4 písm. r/ a §53 ods. 5 OZ. Preukázanie skutočnosti, že obsah rozhodcovskej doložky rigorózne určuje, že spory medzi stranami sa majú riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní, činí zo zákona takúto dohodu o rozhodcovskej doložke neplatnou, tak ako to už bolo uvedené vyššie.

24.Ďalej súd poukazuje na to, že znenie smernice má význam pri výklade a aplikácii generálnej klauzuly uvedenej v § 53 ods. 1 OZ, pretože už len tým, že tvorca smernice osobitne v prílohe poukázal na niektoré klauzuly nepochybné tak urobil preto, že majú vysokú potenciú spôsobiť v praxi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

25.Podľa dôvodovej správy k § 53 ods. 4 písm. r/OZ „spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú“.

26.Súd pri rozhodovaní o nároku žalobkyne o zrušenie rozhodcovského rozsudku bral zreteľ aj na ust. §243d zákona č.233/1995 Z.z., ktoré ustanovenie je prechodným ustanovením k právnym úpravám účinným od 1.1.2015, ktoré ust. §243 v ods.1 ustanovuje, že exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu vydaného pred 1.1.2015, možno začať len do 3 mesiacov od účinnosti tohto zákona Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie, rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. Ide o prelomenie materiálnej /nie formálnej/ právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok sa zo zákona nezrušil, teda v dôsledku zmeny právnej úpravy nedošlo k zániku možnosti žalobkyne sa domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku.

27.Ďalej súd rozhodol o žiadosti o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku tak, že tejto žiadosti nevyhovel, a to z toho dôvodu, že žalobkyňa nemá právny záujem na odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, pretože exekučné konanie sa nevedie na základe tohto rozhodcovského rozsudku, žalovaný do 31.3.2015 nepodal návrh na vykonanie exekúcie a tak v súlade s ust. §243d EP stratil predmetný rozhodcovský rozsudok záväznosť.

28.Žalobu žalobkyne o primerané finančné zadosťučinenie súd zamietol ako nedôvodnú, a to z dôvodu, že podľa názoru súdu v tomto konaní, v ktorom preskúmal súd rozhodcovský rozsudok, nie je možné priznanie finančného zadosťučinenia, pretože na to nie sú splnené zákonné podmienky. Takýto nárok nemá oporu v zistenom skutkovom stave ohľadne intenzity poškodenia jej postavenia v súvislosti s uplatnením nárokov žalovaného v rozhodcovskom konaní. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že išlo o spor o zaplatenie 54,22Eur a za porušenie práva ohľadom tak nízkej sumy nemožno osobu finančne zvýhodňovať. V tomto prípade v neprospech žalobkyne je, že nepodala odpor proti rozhodcovskému rozsudku.

29.Podľa ust. §255 ods.2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30.Strany sporu mali v konaní čiastočný úspech, a preto súd v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

31.Občianske združenie Ochrana spotrebiteľom a vlastníkom bytov, Škultétyho 3, 040 01 Košice vystupovalo v konaní ako vedľajší účastník do 1.7.2016 na strane žalobkyne, ktorá mala v konaní čiastočný úspech. Vzhľadom na čiastočný úspech žalobkyne súd rozhodol o trovách konania tohto občianskeho združenia tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

32.Žalobkyňa je oslobodená od platenia súdnych poplatkov podľa §4 ods.2 písm.za/ zák.č.71/1992 Zb., pretože ako spotrebiteľ sa domáha ochrany svojho práva na súde.

33.Kedže žalovaný nebol v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku úspešný, súd podľa §2 ods.2 zák.č.71/1992 Zb. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žaloby o zrušení rozhodcovského rozsudku vo výške 331,50 Eur tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trebišov v 4 exemplároch /§362 ods. 1 CSP/.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) v zmysle ust. § 363CSP.

Odvolanie možno odôvodniť, podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /365 ods. 3 CSP/.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /364 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.